

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Petycji

2013/2119(INI)

27.11.2013

OPINIA

Komisji Petycji

dla Komisji Prawnej

w sprawie 29. sprawozdania rocznego z kontroli stosowania prawa Unii Europejskiej (za rok 2011)
(2013/2119(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Rolandas Paksas

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Petycji zwraca się do Komisji Prawnej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że prawo wnoszenia petycji do Parlamentu Europejskiego jest jednym z podstawowych filarów europejskiego obywatelstwa, wynikającym z art. 44 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, stanowiącym narzędzie pozwalające zwiększyć udział społeczeństwa w procesie decyzyjnym Unii Europejskiej, w związku z czym wskazuje na kluczową rolę Komisji Petycji jako skutecznego łącznika między obywatelami, Parlamentem i Komisją;
2. zobowiązuje się do pełnego udziału, wraz z innymi komisjami parlamentarnymi, w skutecznej kontroli stosowania prawa UE w państwach członkowskich, zważywszy, że stawką jest wiarygodność prawa UE;
3. podkreśla, że petycje składane przez obywateli i mieszkańców Unii Europejskiej dotyczą naruszeń prawa UE zwłaszcza w dziedzinie praw podstawowych, środowiska, rynku wewnętrznego i praw własności; uważa, że petycje świadczą o tym, iż nadal częste i powszechne są przypadki niepełnej transpozycji lub niewłaściwego stosowania prawa unijnego;
4. przyjmuje do wiadomości wnioski Komisji Prawnej o wydanie opinii prawnej przez Wydział Prawny Parlamentu Europejskiego w odniesieniu do dostępu do informacji na temat wstępnych postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego w kontekście systemu EU Pilot oraz sprawozdania rocznego z kontroli stosowania prawa UE;
5. nawołuje Komisję Europejską do uznania znaczenia petycji w monitorowaniu stosowania prawa Unii Europejskiej i zaznacza, że petycje, wraz ze skargami skierowanymi do Komisji, są jednymi z pierwszych wskaźników problemów związanych z niewłaściwym stosowaniem prawodawstwa UE;
6. uważa, że bardziej regularne i zinstytucjonalizowane kontakty między komisją PETI a jej odpowiednikami w państwach członkowskich poprawiłyby nadzór nad stosowaniem prawa UE, gdyż wiele spraw dotyczących aktów prawnych UE, zgłaszanych komisjom petycji w parlamentach narodowych, może nigdy nie dotrzeć do instytucji europejskich;
7. podkreśla, że Komisja Petycji rozpatrując petycje przyczynia się do zwrócenia uwagi na niewłaściwe stosowanie prawa UE; zachęca przedstawicieli państw członkowskich do udziału w takich debatach w komisji;
8. ponawia swoje wcześniejsze apele o przekazywanie Komisji Petycji dokładnych informacji na temat stanu zaawansowania postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, będących między innymi przedmiotem petycji w toku, zgodnie z art. 44 porozumienia międzyinstytucjonalnego między Komisją a Parlamentem Europejskim;

9. zwraca uwagę, iż wpłynęło wiele petycji dotyczących kwestii związanych z kryzysem gospodarczym i społecznym oraz środkami oszczędnościowymi, które mogą stać się przyczyną ograniczenia praw społecznych obywateli, i przypomina, że Europa musi mieć przede wszystkim na względzie dobro obywateli i działać dla zapewnienia im dobrobytu;
10. uważa, że w odniesieniu do funkcjonowania postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego na mocy art. 258 i 260 TFUE Komisja powinna zapewnić jednakowe traktowanie petycji składanych do Parlamentu i skarg składanych do Komisji;
11. nawołuje Komisję Europejską do szybszego podejmowania dochodzenia w postępowaniach w sprawie uchybień związanych z zanieczyszczeniem środowiska, które stanowi zagrożenie dla zdrowia ludzkiego;
12. zwraca uwagę na malejącą liczbę spraw dotyczących uchybienia (60,40%), których rozpatrywanie zakończyło się w 2011 r., zanim przekazano je Trybunałowi Sprawiedliwości, w porównaniu z 88% spraw zakończonych w 2010 r.; uważa, że istotne jest zatem dokładne monitorowanie działań państw członkowskich, mając na uwadze, że niektóre petycje dotyczą problemów, które pozostają nierozwiązane nawet po tym, jak dana sprawa została zamknięta;
13. potępia wyjątkową powolność postępowania w sprawie uchybienia dotyczącego przedsiębiorstwa ILVA w Taranto, które wszczęto w 2008 r. (petycja 0760/2007), i oczekuje jego szybkiego zakończenia w celu zapewnienia ochrony zdrowia tysięcy mieszkańców tego obszaru;
14. uważa, że w świetle obecnej sytuacji gospodarczej ustawodawstwo UE musi być jeszcze bardziej przejrzyste, oraz skutecznie i efektywnie stosowane, przynosząc korzyści w odniesieniu do praw człowieka i spójności społecznej, przy czym należy poświęcić pełną uwagę zasadom pomocniczości i proporcjonalności, również na szczeblu regionalnym;
15. podkreśla, że obywatele, przedsiębiorstwa i inne zainteresowane podmioty oczekują prostych, przewidywalnych i pewnych ram regulacyjnych; wskazuje, że nadmierna, jak i niedostateczna regulacja zakłóca konkurencję i opóźnia tempo wzrostu gospodarczego;
16. uważa, że przy okazji transponowania aktów prawnych UE państwa członkowskie powinny w sposób wymierny dokładnie wcielić do prawa krajowego przepisy dyrektywy lub wyjaśnić, dlaczego uznają za konieczne rozszerzenie zakresu transponowanych przepisów w stopniu większym, niż jest to wymagane w określonych minimalnych wymogach prawa UE;
17. podkreśla, że wyższe standardy dotyczące faktycznego udziału społeczeństwa są kluczowe dla zapewnienia właściwego stosowania zarówno litery, jak i ducha prawa UE; podkreśla, że terminowy dostęp do pełnych odnośnych informacji i istnienie właściwego mechanizmu prawnego zadośćuczynienia stanowią podstawowe filary udziału obywateli;
18. z zadowoleniem przyjmuje orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczące art. 51 karty praw podstawowych, które zgodnie z linią orzecznictwa w sprawie ERT podkreśla, że najwyższej rangi prawa Unii są wiążące dla organów państw

członkowskich również wtedy, gdy za pomocą krajowych środków chcą one ograniczyć podstawowe wolności zagwarantowane w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

19. zwraca się do Komisji Europejskiej o zbadanie, jakie przeszkody napotykają obywatele UE w zdobyciu rzetelnych wykładni ETS dotyczących kluczowych kwestii prawa europejskiego w sprawach toczących się przed sądami krajowymi;
20. przywiązuje dużą wagę do zapewnienia jak największych gwarancji prawidłowego stosowania prawa UE w obszarze ochrony środowiska; uważa, że to podejście ostrożnościowe powinno mieć zastosowanie przy zatwierdzaniu projektów mogących skutkować naruszeniem przepisów UE w dziedzinie ochrony środowiska i że skutecznym narzędziem w tym zakresie mogą być mechanizmy nakazowe;
21. wskazuje, że jednym z głównych problemów, jakim muszą sprostać państwa członkowskie, są formalne wymogi prawne na poszczególnych etapach przygotowywania, stanowienia, planowania lub przyjmowania aktów prawnych; odnotowuje, że proces transpozycji prawa UE może się jeszcze przedłużyć, jeżeli podczas trwania tego procesu zmieni się skład rządu; ponadto problemy wynikają również z braku koordynacji i współpracy między departamentami organów administracji odpowiedzialnymi za transponowanie przepisów dyrektyw; wyraża ubolewanie, że opóźnienia w skutecznym transponowaniu prawodawstwa UE do przepisów krajowych stają się często ważną przyczyną złego stosowania prawa wspólnotowego;
22. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wszystkie państwa członkowskie uczestniczą w systemie EU Pilot; ma nadzieję, że w ten sposób dodatkowo ograniczy się liczbę postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; domaga się większego informowania obywateli o systemie EU Pilot;
23. zwraca się o przeprowadzenie szczegółowej oceny skuteczności mechanizmów wnoszenia skarg (EU Pilot, Solvit itp.); przypomina, że to Komisja ponosi ostatecznie odpowiedzialność za przestrzeganie prawa UE w państwach członkowskich, zarówno w zakresie transponowania, jak i wykonywania przepisów;
24. podkreśla, że wstępny eksperymentalny etap systemu EU Pilot został już zakończony i obecnie stanowi on sprawdzoną metodę pracy, pozwalającą Komisji, państwom członkowskim zaangażowanym w projekt i obywatelom osiągnąć niezbędne wyniki; podkreśla, że brak zaangażowania skarżących w prace nad systemem EU Pilot oraz brak powszechnego dostępu do dokumentów w ramach EU Pilot są postrzegane jako główne problemy związane z tym narzędziem, w związku z czym w drodze prawnie wiążących środków należy przyjąć przejrzyste zasady dotyczące udziału skarżących;
25. nawołuje do zacieśnienia współpracy i poprawy skuteczności projektu EU Pilot, przede wszystkim w celu ściślejszego przestrzegania uzgodnionych wstępnych zasad oraz w celu poprawy jakości pytań Komisji i odpowiedzi państw członkowskich;
26. wzywa Komisję Europejską, by bardziej stanowczo przeciwdziałała opóźnionemu wdrażaniu dyrektyw; zachęca Komisję do położenia większego nacisku na kary pieniężne; podkreśla, że w obliczu opóźnionego wdrażania prawa UE w niektórych państwach członkowskich ważne jest uzależnienie uchwalania nowych przepisów od właściwego

wdrożenia w państwach członkowskich;

27. apeluje do Komisji o wsparcie kompetentnych instytucji krajowych w zapewnieniu właściwego transponowania i stosowania przepisów UE oraz o określenie i wyeliminowanie głównych czynników ryzyka mogących zaszkodzić terminowemu i właściwemu wprowadzeniu w życie nowych (lub częściowo zmienionych) aktów prawnych, jak również o zaproponowanie czynników ograniczenia ryzyka, które należy przewidzieć w planach wdrażania; zwraca także większą uwagę na rozwój dwustronnej komunikacji między administracją krajową a Komisją, a także na inne formy wsparcia państw członkowskich i władz regionalnych;
28. wzywa Komisję do zapewnienia powszechnego dostępu do informacji dotyczących przypadków uchybienia, za pośrednictwem przyjaznej użytkownikom bazy danych, która dostarczy pełnych informacji o uchybieniach związanych z poszczególnymi aktami prawnymi UE lub danym państwem członkowskim, a w szczególności do dokładnego poinformowania Komisji Petycji o stanie zaawansowania postępowań w sprawie uchybienia związanych z petycjami;
29. wskazuje, że łącznie 399 spraw o uchybienie zostało zamkniętych, ponieważ państwa członkowskie wykazały, że przestrzegają prawa UE; przypomina, że w 2011 r. Trybunał wydał 62 wyroki na mocy art. 258 TFUE, z czego 53 wyroki były korzystne dla Komisji (85%);
30. wskazuje, że możliwość prowadzenia przez Komisję postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego pozostaje ważnym czynnikiem właściwego stosowania prawa UE w państwach członkowskich; uważa, że Komisja powinna przedstawić wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie zasad wstępnego i właściwego postępowania w sprawie uchybienia w oparciu o jasne, obejmujące wszystkie aspekty kryteria i procedury gwarantujące m.in. obszerną komunikację ze skarżącymi; zasady te powinny zostać opracowane w procesie konsultacji, który poprzedzi ustawodawczą procedurę decyzyjną;
31. zwraca uwagę na stale malejącą liczbę niezakończonych postępowań w sprawie uchybienia; należy docenić, że państwa członkowskie dokładają starań w celu usunięcia stwierdzonych uchybień z pominięciem postępowania sądowego.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	25.11.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 14 -: 1 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Margrete Auken, Victor Boștinaru, Michael Cashman, Giles Chichester, Nikolaos Chountis, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Erminia Mazzoni, Judith A. Merkies, Roberta Metsola, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jaroslav Paška, Keith Taylor, Ioannis A. Tsoukalas
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Juozas Imbrasas